

DE FERMES I CAMPS DE GOLF

Jordi Domingo Calabuig

Des de que em vaig assabentar dels dos projectes que ens preparen per a les Coves no he pogut parar de pegar-li voltes. No cal dir que sóc contrari a les dos iniciatives. Era evident, no? Al fi i a la cap, què es pot esperar d'algú que fa una secció sobre animals i plantes... com a mínim ha de ser ecologista.

El meu problema és que podré ser ecologista però no sóc escriptor - la qual cosa també és evident - i de vegades trobe serioses dificultats per a exposar de manera coherent i ordenada les meues idees. És per això que he passat uns dies pensant com hauria d'expressar la meua oposició, com havia de plantejar els arguments, i fins i tot com controlar la meua indignació per tal de no transformar-la en un torrent incontrolat de ràbia que llançaria a la cara d'uns pocs.

Vaig pensar que una bona manera de començar l'article seria reflexionar sobre les últimes infraestructures que hem vist a la plana de l'Arc, una espècie de visió global de l'assumpte. Ja sabeu l'autovia, la que tots demanaven des de fa anys, va arribar sospitosament de la mà d'altres projectes: un aeroport (declarat de viabilitat dubtosa per les grans multinacionals aèries i l'estat), un centre turístic com Marina d'Or (una monstruositat a l'estil de Benidorm que tothom pensava que mai no es tornaria a repetir) i el futur parc temàtic Mundo Il·lusió (l'insult final amb el qual ens han regalat els nostres governants després de l'aterridora experiència de Terra Mítica pagada per tots els valencians -tant la seua construcció com els seus deutes- i després venuda a l'empresa privada). I és que finalment s'ha creat una mena de triangle d'or: els empresaris rajolers per fi podran exportar els seus productes sense pagar els peatges de la A-7, tota Europa tindrà connexió directa amb Marina d'Or i Mundo Il·lusió, i amb només una carretera que connecta Cabanes amb el litoral (us sona?) descarregaran els autobusos de turistes. I us preguntareu, quina és la connexió entre tot açò i els projectes de les Coves? La malícia, sens dubte. Malauradament la innocència al món empresarial no existeix i alguns com jo comencen a plantejar-se si totes aquestes obres (algunes de les quals han demostrat ser absolutament innecessàries) es fan per als ciutadans o utilitzant als ciutadans. Digueu-me insolidari però no acabe de veure clar que jo li haja de pagar com a contribuent una part del seu negoci a un empresari...

Una altra opció per a expressar la meua oposició era l'estratègia educativa. És a dir, explicar d'una manera objectiva què és un planta de Tractament de Residus Tòxics i un camp de golf. Heu de reconèixer que és la meua pràctica habitual: informar i després que cadascú reflexione i traga les seues conclusions. El que passa és que tampoc hi ha massa a dir. Les paraules "residu" i "tòxic" donen una idea molt clara del que estem parlant. Un lloc on arriben productes perillosos que es tracten/cremen/emmagatzemen. Digueu-me insolidari una vegada més però perquè el municipi de les Coves insisteix en acollir aquest superfemer d'última generació? O potser la pregunta hauria de ser: a canvi de què? Pel que fa als camps de golf també està tot molt parlat. El principal argument dels pro-camps de golf és que gasten la mateixa aigua que un camp de taronges de superfície equivalent. Sí, però a les Coves estem al bell mig del sec! Per no parlar de malbaratament d'aigua, contaminació d'aqüífers i fonts circumdants per nitrats i insecticides, etc. No obstant això hi ha una cosa especialment curiosa: últimament els camps de golf al País Valencià ixen com bolets, tot i que els empresaris reconeixen que no són rendibles econòmicament. Aleshores per què es fan? Mireu jo visc a dos quilòmetres d'un camp de golf (també ocupant antics camps de garroferes, que us assegure que consumien menys

aigua) i sabeu què és rendible en un camp de golf? Les rajoles. Sistemàticament al voltant dels camps de golf apareixen urbanitzacions a preus increïblement alts (és clar, tens un "lujoso chalet con vistas al golf" enlloc d'una "caseta en un camp de garroferes"). És la nova estratègia per a convertir sòl rural en sòl urbanitzable. Alerta amb els espavilats que compren camps de garroferes i venen "lujosos chalets"! I per cert, això del Spa (tota la vida han sigut balnearis, però ara "Spa" queda molt més modern) també apareix sistemàticament associat als camps de golf. És com si els golfistes hagueren de posar-se a remulla com els cigrons. El que em pregunte és si aquesta aigua també entra en el càlculs hidrològics.

En qualsevol cas cal reconèixer que alguns covarxins poden guanyar diners amb aquestes iniciatives. Imagineu simplement que el camp de garrofes és vostre... això sí, tampoc hi ha que ser ingenu. Això no és precisament crear riquesa en un poble. Els diners de veritat, la riquesa, la fa l'empresa que explota el camp de golf o el superfemer d'última generació. Potser el punt més interessant a analitzar és l'interès general de ambdues infraestructures. I aquí sí que hem de reconèixer que cap de les dos infraestructures tenen un clar servei al ciutadà covarxi, perquè que jo sàpiga a ningú li agrada tindre al costat residus tòxics i tampoc crec que els beneficis del golf i urbanitzacions "de alto standing" es repartisquen entre el poble... i digueu-me agosarat però crec que pocs covarxins i covarxines són aficionats al golf! Novament hem pregunte (amb certa impertinència, ho reconec): per què? a canvi de què? Si tot açò és per al poble, per què un femer? I un camp de golf? Una pista de ciclisme, una piscina coberta, un polisportiu de veritat, un gimnàs municipal, una pista d'atletisme... però un camp de golf? Això sí, a canvi tindrem un grapat de llocs de treball: 10 o 20 sous -a tot estirar- a canvi de tot açò. Bon negoci, si senyor.

També havia pensat en utilitzar l'estratègia de tocar la part sentimental: parlar de la identitat del poble, del nostre paisatge rural, del passat, etc. El problema és que si posem en un plat de la balança els sentiments i a l'altra un bon grapat de diners, la temptació és molt gran. Potser alguns de vosaltres penseu que el desenvolupament d'un poble és necessari, i ho és sens dubte. Però una cosa és ajudar als joves a trobar treball i una altra cosa és el que han patit els nostres veïns de Cabanes per posar un exemple: una magnífica discoteca que ja tapa tota la vista del poble (i ben bonic que era el poble arribant de la Pobla) i un polígon que no acaba d'ocupar-se però que ha destrossat mig terme municipal. I els joves del poble han trobat feina? Segur que sí, però igual que la resta de joves d'altres pobles que van cada dia a Cabanes. I els empresaris són de Cabanes? Segur que n'hi han, però també s'han instal·lat de moltíssims altres llocs. I els beneficis que han rebut els veïns del poble a canvi? Pols, molta pols... i un parc públic al costat de la carretera. Digueu-me incrèdul, però no ho acabe d'entendre! Per cert, ara mireu la balança: el grapat de diners que desequilibrava la balança s'ha repartit entre els veïns, o se l'han quedat un pocs?

El simple fet d'expressar la meua oposició a projectes com aquests, que suposadament van en benefici del poble, resulta incòmode per a uns quants i a uns altres se'ls dibuixa un lleuger somriure sarcàstic que diu "mira, ja estan els de sempre, als que res els sembla bé". Doncs no. No hem sembla bé.

Si de veritat hem de ser transparents, si volem ser sincers i si parlem de beneficis per al poble tinc moltíssimes idees que van més enllà d'un femer d'última generació i un camp de golf. Ací teniu algunes propostes: instal·lacions socials per als joves, un programa d'ajuda a joves empresaris, un centre de desenvolupament rural,